

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.078/2010/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a fellebbezési eljárásban a Dobrossy és Alexa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szabados Gergő ügyvéd, Debrecen, Simonffy út 57. szám) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek a dr. ... jogtanácsos által képviselt alperes neve, székhelye alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt, és kártérítés iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.P.21.822/2008/19. számú ítélete ellen a felperes által 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, és mellőzi a felperes illeték megfizetésére való kötelezését.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperesnek a személyhez fűződő jog megsértése miatt nem vagyoni kár, valamint vagyoni kár megtérítése iránt előterjesztett keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 200 000 forint perköltséget, valamint térítsen meg az államnak 324 600 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes kizárólag a perköltség megfizetésére, illetőleg az illeték megtérítésére kötelező rendelkezést sérelmezte, a perköltséget túlzott mértékűnek, az eljárási illetékre való kötelezését pedig súlyosan méltánytalannak tartva, és egyidejűleg költségmentesség iránti kérelmet is előterjesztett.

Hivatkozott arra, hogy korábban illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, azonban az elsőfokú eljárás alatt a vele közös háztartásban élő házastársa elveszítette az állását, amely körülmény miatt vagyoni és jövedelmi viszonyai jelentősen megváltoztak.

Az elsőfokú bíróság perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését pedig azért támadta, mert álláspontja szerint az ügy jogalapja és megítélése egyszerű volt, a megtartott

tárgyalások, valamint az alperesi képviselő beadványainak terjedelme nem indokolta az elsőfokú ítéletben meghatározott összegű perköltség megállapítását. Utalt arra is, hogy az alperesi képviselő jogtanácsosként, munkaviszonyban látta el az alperes képviseletét, ugyanakkor a bíróság ítéletében hivatkozott jogszabályi rendelkezés csak az ügyvédek részére megítélhető perköltségről rendelkezik.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel egyidejűleg előterjesztett költségmentességi kérelmet elbírálva a 23. sorszámú végzésében a felperes részére költségmentességet engedélyezett.

A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 5. §-ának (2) bekezdése alapján a költségmentesség engedélyezését a felperes a per megindítása előtt, vagy azzal egyidejűleg, illetve az elsőfokú eljárást befejező határozat meghozataláig kérheti. Az ugyanezen szakasz (5) bekezdése értelmében, ha a fél a költségmentesség engedélyezését az eljárás megindítását követően kéri, a költségmentesség hatálya a rendeletben szabályozott kivételektől eltekintve nem terjed ki az eljárásnak az engedélyezés előtti szakaszára. A kivételeket a rendelet 10. §-a (1) bekezdésének a), illetve d) pontja tartalmazza. Ugyanakkor a rendelet 13. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a költségmentes felet nem lehet a meg nem fizetett illeték megfizetésére kötelezni.

A felperes a korábban részére biztosított illetékfeljegyzési jog folytán az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. §-ának (1) bekezdése szerint mentesült a kereseti illeték előzetes megfizetése alól, ezért az utóbb biztosított személyes költségmentességére tekintettel a le nem rótt kereseti illeték megfizetésére már nem kötelezhető.

Alaptalanul támadta azonban a fellebbezés az alperes javára megállapított perköltség összegét. Az elsőfokú bíróság - amint az ítéletének indokolásából is kiderül - a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (6) bekezdésében foglalt rendelkezést alkalmazva az alperest képviselő jogtanácsos munkadíját a jogszabály által megállapítható mértékhez képest a ténylegesen elvégzett tevékenységhez arányosítva mérsékelte. Az alperes képviselője öt tárgyaláson vett részt, előkészítő iratot csatolt, erre figyelemmel a keresettel érvényesített követeléshez, mint a per tárgyának értékhez viszonyítva a részére megállapított munkadíj mérsékelt összege túlzottnak semmiképpen sem tekinthető.

Az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta továbbá az alperest képviselő jogtanácsos munkadíjának megállapítására a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szabályait is. A Pp. 75. §-ának 1995. augusztus 28-áig hatályban volt (4) bekezdése még akként rendelkezett, hogy a gazdálkodó szervezetek részére a munkaidő kiesés megtérítéseként az ügyvédi képviselet esetében felszámítható díj csökkentett összegét kell megállapítani, ha a képviseletet nem ügyvéd, hanem a gazdálkodó szervezet jogtanácsosa látja el. Az 1995. évi LX. törvény azonban e jogszabályi rendelkezést éppen az ügyvédi, illetve jogtanácsosi képviselet közötti, a perköltségben felszámítható díjazás terén mutatkozó indokolatlan különbség megszüntetése érdekében helyezte hatályon kívül. A rendelkezés hatályon kívül helyezését követően pedig a bírói gyakorlat - amint arra az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen rámutatott - következetesen akként alakult, hogy miután a Pp. 67. §-ának (2) bekezdésére

figyelemmel a perben a gazdálkodó szervezet jogtanácsosát az ügyvéd jogállása illeti meg, a jogtanácsos és az ügyvéd részére azonos összegű munkadíj állapítható meg. (BH. 2001. évi 588. sorszám alatt közzétett eseti döntés)

A fenti indokok alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján kizárólag a fellebbezett részében felülbírálvá, a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező rész szerint megváltoztatta.

A fellebbezési eljárásban pernyertes alperesnek költsége nem merült fel, ezért mellőzte az erről való rendelkezést.

A fellebbezést az ítéletábra a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

D e b r e c e n, 2010. május 18. napján

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Süliné dr. Tózsér Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -